

Arrest

nr. 323 584 van 19 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. STOROJENKO**
 Franklin Rooseveltlaan 348 / 3
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn ouders X en X, op 10 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat K. STOROJENKO verschijnt voor de verzoekende partij (in aanwezigheid van de ouders van de verzoekende partij).

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, is in België geboren op 24 januari 2023. Verzoekers ouders komen België binnen op 4 augustus 2022 en verzoeken diezelfde dag om internationale bescherming. Op 17 oktober 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van de door verzoekers ouders ingediende verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Zij dienen geen beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Op 3 januari 2023 dienen verzoekers ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 maart 2023 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze verzoeken. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep wordt door de Raad bij arrest nr. 308 041 van 10 juni 2024 verworpen.

1.3. Op 27 september 2024 dient verzoeker als begeleide minderjarige in eigen hoofde een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 september 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 30 september 2024 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij bezit de Georgische nationaliteit en je bent geboren op 24 januari 2023 in Pelt, België als kind van P., V. (CGVS XX/XXXXX, DVZ X.XXX.XXX) en P., I. (CGVS XX/XXXXXX, DVZ X.XXX.XXX).

Jouw ouders verlieten Georgië in oktober 2021. Op 5 augustus 2022 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in België in waarvan op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 vermoed wordt dat het verzoek ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 17 oktober 2022 nam het CGVS een beslissing tot verzoek kennelijk ongegrond in hoofde van jouw ouders. Tegen deze beslissing werd geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Zonder België te verlaten, dienden jouw ouders op 3 januari 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 30 maart 2023 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Het beroep dat jouw ouders tegen deze beslissing indienden bij de RvV op 13 april 2023 werd op 10 juni 2024 verworpen.

Op 25 juni 2024 dienden jouw ouders in jouw naam een eigen verzoek om internationale bescherming in. In het kader van jouw verzoek verklaarde je moeder dat je niet kan terugkeren naar Georgië omdat haar broer, S. voor de regeringspartij werkte als attaché van D. S. in Tbilisi. Eind oktober 2022 hoorde hij een gesprek tussen zijn leidinggevers waarbij werd gesuggereerd dat Tbilisi in handen van de Russische autoriteiten zou gegeven worden. Hierdoor werd hij in november 2022 gearresteerd. Hij werd door zijn collega, T. B. beschuldigd van huiselijk geweld. Hij werd echter nooit veroordeeld omdat hij de diagnose van schizofrenie kreeg en derhalve in een psychiatrische instelling werd geplaatst. Jouw moeder verklaarde dat zijn leidinggevers bij Georgische Droom hierachter zaten. Sinds zijn arrestatie, kwamen onbekende mensen naar je maternale grootmoeder om te zeggen dat jouw oom in de psychiatrie moet wegrotten. Jouw moeder vreest in jouw hoofde dat indien je ooit voet zou zetten in Georgië, dat je zou worden benaderd door de vijanden van je oom.

Ter staving van je verzoek diende je moeder de volgende documenten in: je geboorteakte (kopie); documenten van de psychiatrische diagnose van je oom (kopie) en de klacht van je vader bij de wijkpolitie (kopie).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In casu blijkt immers dat je ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts anderhalf jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte bent om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met je moeder P., I. (CGVS XX/XXXXXX, DVZ X.XXX.XXX), die aldus in de mogelijkheid verkeerden om de nodige elementen ter ondersteuning van je verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Je raadsman was eveneens aanwezig.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Uit de gegevens waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het door jouw ingediende verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op elementen die door jouw ouders werden aangehaald in hun verzoek om internationale bescherming, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

In het kader van jouw verzoek haalde je moeder aan dat ze vreesde dat je zou benaderd worden in Georgië in het kader van de eerdere problemen van je vader. Meer concreet vreesde ze je paternale grootouders in jouw hoofde door de eerdere homoseksualiteit van je vader. Ze zei verder ook dat jouw grootvader heel traditioneel is en de eerdere homoseksualiteit van je vader nooit heeft kunnen aanvaarden (NPO, p. 6). Er dient herhaald te worden dat inzake het verzoek van je ouders het CGVS een beslissing 'kennelijk ongegrond' nam op 17 oktober 2022. Je ouders tekenden geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV, noch bij het Hof van Cassatie. In het kader van hun tweede verzoek om internationale bescherming in België, tekenden je ouders wel beroep aan bij de RvV tegen de beslissing van het CGVS tot niet-ontvankelijkheid van hun tweede verzoek op 13 april 2023. Dit beroep werd op 10 juni 2024 verworpen en je ouders dienden geen cassatieberoep in tegen deze beslissing. De beslissingen in het kader van deze verzoeken om internationale bescherming zijn bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werden genomen, wordt verwezen naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan je administratief dossier. Bijgevolg vormen dit geen motieven die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

In dit verband had jouw moeder ook een document mee naar je persoonlijk onderhoud om te staven dat je vader klacht indiende bij de wijkpolitie nadat hij werd aangevallen in het kader van zijn eerdere problemen door zijn homoseksualiteit (NPO, p. 4). Er werd echter reeds gewezen op het feit dat jouw ouders in het kader van hun eerdere asielaanvragen niet aannemelijk maakten dat ze een actuele vrees voor vervolging meenden te koesteren in Georgië en er hen geen beroepsmogelijkheden meer resten ten opzichte van deze eerdere verzoeken om internationale bescherming. Deze klacht – die trouwens ook slechts een kopie betreft en derhalve makkelijk vervalst kan zijn – verandert daar niks aan, des te meer daar het bijzonder frappant is dat je vader tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nog aangaf dat hij niet naar de politie was geweest (NPO VADER, d.d. 06/10/2022, p. 7, zie administratief dossier).

Wat betreft de verklaringen van je moeder dat je niet kan terugkeren naar Georgië omwille van de problemen van je oom met de regeringspartij (NPO, p. 6) dient er te worden vastgesteld dat dit geen elementen betreffen die een eigen onderzoek verrechtvaardigen. De verklaringen van je moeder overtuigen immers niet om volgende redenen.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat de beslissing van je ouders om een asielaanvraag in jouw hoofde in te dienen volledig berust op opportunistische redenen. Jouw moeder werd immers gevraagd waarom je ouders geen derde verzoek om internationale bescherming indienden, eerder dan een verzoek om internationale bescherming in jouw hoofde in te dienen op basis van een asielmotief dat eerder in hun asielprocedures nog niet werd aangehaald. Je moeder antwoordde dat ze werd aangeraden om in jouw hoofde een asielaanvraag in te dienen omdat dit betekende dat je gezin langer op een plek in het opvangcentrum kon rekenen (NPO, p. 11). Het staat buiten kijf dat deze beslissing berust op opportunisme en dat doet dan ook meteen op ernstige wijze afbreuk aan de vrees die ze meent te koesteren in jouw hoofde.

Ten tweede kon je moeder hoegenaamd niet aannemelijk maken dat je een gegronde vrees voor vervolging koestert bij terugkeer naar Georgië.

Eenzijds kon ze totaal niet aangeven wat of wie ze in jouw hoofde vreesde bij terugkeer naar Georgië. Ze zei dat ze vreesde dat je zou benaderd worden in het kader van de problemen van je oom, doch ze kon geen concrete personen aanwijzen (NPO, p. 6). Ze zei ook dat ze niet wist wat ze moest verwachten indien je ooit in Georgië zou zijn en wanneer haar op het einde van het persoonlijk onderhoud nog eens concreet werd gevraagd wat ze vreesde dat jou zou overkomen in Georgië, dan ontweek ze de vraag door te zeggen dat ze zelfs geen veronderstellingen wou maken over hetgeen jou zou kunnen overkomen (NPO, p. 6 & 11).

Anderzijds kon ze ook geen enkel concreet element aanbrengen om te staven dat je in de toekomst problemen zou kennen omwille van de problemen van je oom. Je moeder haalde aan dat je oom voor de lokale regering bij Georgische Droom werkte en in het kader van deze job een gesprek tussen zijn leidinggevendenden hoorde waarin werd gesuggereerd dat Tbilisi in handen zou vallen van Rusland. In de nasleep hiervan werd hij gearresteerd op verdenking van huiselijk geweld ten opzichte van zijn collega, T. B. Je moeder zei dat je oom dit misdrijf echter niet pleegde en in de val was gelokt omwille van het gesprek dat hij eerder overhoorde. Hij werd uiteindelijk gediagnosticeerd met schizofrenie en verblijft momenteel nog altijd in een psychiatrische instelling (NPO, p. 3 & 7-9). Het is allesbehalve vanzelfsprekend hoe deze situatie ooit

problemen voor jou zou veroorzaken indien je ooit in Georgië zou zijn. Sinds de arrestatie van je oom werden je ouders immers nooit bedreigd of aangesproken in het kader van dit probleem, heb je zelf geen problemen gekend, werd jouw naam nooit vernoemd en alhoewel je grootmoeder in Georgië werd aangesproken met verwijten jegens je oom, wist je moeder niet of zij nogmaals werd benaderd, noch of zijzelf ooit werd bedreigd (NPO, p. 9-10). Je moeder werd gevraagd om welke reden ze er zo zeker van was dat jij problemen zou kennen door de situatie met je oom en ze antwoordde dat het logisch is dat men familieleden viseert van de persoon waarmee ze problemen kennen (NPO, p. 9). Uit het gebrek aan bedreigingen jegens jou en je overige familieleden sinds de arrestatie van je oom blijkt echter duidelijk dat dit allesbehalve logisch is. Je moeder werd gevraagd om concrete aanwijzingen te geven dat je in de toekomst risico loopt in Georgië en ze ontweek de vraag door zich luidop af te vragen welke elementen nog meer voorhanden moesten zijn dan nu reeds het geval is. Ze werd er ook op gewezen dat je oom – de persoon waarmee de Georgische Droom problemen had – ondertussen in de psychiatrie zit en ze werd gevraagd welke baat zijn vijanden er nu nog bij hebben om jou te viseren en toen antwoordde je moeder “waarom niet?” en verwees ze naar eerdere – ongeattesteerde - bedreigingen die ze zelf in het verleden, voor de arrestatie van je oom, had ontvangen (NPO, p. 10). Hiermee maakte ze dus hoegenaamd niet aannemelijk dat je effectief het risico loopt om problemen te krijgen in Georgië omwille van de eerdere vermeende problemen van je oom.

In ondergeschikte orde kan trouwens ook worden opgemerkt dat zowel het profiel van je oom bij de regeringspartij als zijn problemen hoe dan ook blote beweringen en louter speculatief zijn. Je moeder werd gevraagd om documenten van de job van je oom als attaché bij de regionale regering van Tbilisi in te dienen, doch ze beschikte hier niet over (NPO, p. 7). Ook de problemen die je oom zou gekend hebben omwille van het gesprek dat hij hoorde tussen zijn leidinggevendens waren louter speculatief. Je moeder had een document mee naar het persoonlijk onderhoud om te staven dat je oom door zijn vijanden werd opgesloten in een psychiatrische instelling nadat hij de diagnose van schizofrenie kreeg in de nasleep van de strafzaak die tegen hem werd geopend (NPO, p. 3). Ze werd echter gevraagd hoe ze er zo zeker van was dat je oom geen huiselijk geweld had gepleegd en toen kwam ze niet verder dan te zeggen dat hij een heel lieve, behulpzame persoon is. Ze werd gevraagd om bewijzen te leveren van het gefabriceerde karakter van deze beschuldigingen en alhoewel ze aangaf dat ze dergelijke bewijzen ging trachten te bekomen (NPO, p. 8), heeft het CGVS dit voornemen niet ontvangen. Ze werd ook nog gevraagd of ze concrete elementen had om te staven dat je oom werd gearresteerd door het gesprek dat hij hoorde over de Russische overname van Tbilisi en toen zei ze van niet, doch haalde ze wel aan dat hij altijd een goede echtgenoot was geweest ten opzichte van zijn echtgenote en dat de vrouw die hem beschuldigde een slimme vrouw is (NPO, p. 8). Tenslotte werd je moeder ook nog gevraagd hoe ze er zo zeker van was dat de mensen van de Georgische Droom verantwoordelijk waren voor de schizofreniediagnose en psychiatrische opname van je oom en toen zei ze gewoon op heel algemene wijze dat het algemeen geweten is dat Ivanishvili achter deze situatie zit (NPO, p. 8). Uit dergelijke verklaringen van het je moeder is het CGVS genoodzaakt te concluderen dat ze geen enkel concreet element aanreikte om staven dat je oom effectief voor de overheid werkte en problemen kende nadat hij een gesprek van zijn leidinggevende had gehoord dat hij eigenlijk niet had mogen horen. Los van de vrees die jij persoonlijk meent te koesteren op basis van de problemen van je oom, dient derhalve in eerste instantie te worden opgemerkt dat er geen enkel begin van bewijs voorhanden is op vlak van deze vermeende problemen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit jouw moeders verklaringen niet blijkt dat je enige problemen zou kennen in Georgië omwille van het feit dat je in België bent geboren en nog geen Georgisch paspoort hebt. Je moeder zei immers dat jouw ouders je geboorte bij geen enkele Georgische instantie in België hebben aangegeven, maar dat ze wel dacht dat je bij terugkeer naar Georgië de Georgische nationaliteit kan verkrijgen (NPO, p. 5). Uit de Georgische nationaliteitswetgeving blijkt ook dat duidelijk dat je als kind van twee Georgische ouders in aanmerking komt voor de Georgische nationaliteit (Parlement van Georgië, Organic law of Georgia on Georgian citizenship, 30/04/2014, art. 10.a.). Een kopie hiervan werd toegevoegd aan je administratief dossier.

De door jouw moeder aangebrachte documenten wijzigen niks aan voorgaande vaststellingen. Over de klacht van je vader en de documenten over de psychiatrische diagnose van je oom werd infra reeds gemotiveerd. Je geboortakte staft je identiteit en dit staat niet ter discussie.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, § 4, 57/6, § 3, 6° en 62, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 22bis van de Grondwet, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op de elementen eigen aan zijn dossier. Hij betoogt dat, in weerwil tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, hij wel degelijk eigen elementen aanhaalt die niet dezelfde zijn als de elementen vooropgesteld door zijn ouders in het kader van hun beschermingsverzoeken. Zij vervolgen dat uit artikel 57/1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat een verzoek ingediend door de ouders van een vergezellende minderjarige geacht wordt te zijn ingediend voor deze minderjarige kinderen en dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt dat de beschermingsverzoeken overeenkomstig deze bepaling geacht worden ingediend te zijn in naam van verzoeker en dat de weigeringsbeslissingen die in dat kader genomen zijn definitief zijn. In deze benadrukt verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het feit dat de eerste verzoeken van zijn ouders op 17 oktober 2022 kennelijk ongegrond werden verklaard en hij zelf pas op 24 januari 2023 geboren werd. Hij vervolgt dat de tweede beschermingsverzoeken van zijn ouders eveneens werden ingediend voor zijn geboorte en dat zij, gelet op het feit dat zij niet-ontvankelijk werden verklaard, nooit ten gronde onderzocht werden. Verzoeker besluit dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden zodat er een onderzoek gevoerd kan worden.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op het hoger belang van het kind. Na een theoretische uiteenzetting in dit verband, besluit verzoeker dat de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat met betrekking tot het hoger belang van het kind, ondanks dat dit een doorslaggevende overweging zou moeten zijn voor de commissaris-generaal. Te dezen benadrukt verzoeker dat hij nog nooit in zijn land van herkomst is geweest en Georgië niet kent, dat zijn ouders nooit aangifte hebben gedaan van zijn geboorte bij de ambassade omdat zij een vrees voor vervolging hebben ten aanzien van Georgië en zij zich niet vrijwillig onder de bescherming van hun land van herkomst wensen te plaatsen in de zin van artikel 1, C, (1), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève) en dat zijn moeder verklaarde dat zij wenst dat verzoeker opgroeit in een veilige omgeving.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om hem te erkennen als vluchteling, ondergeschikt om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Ter terechtzitting maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, waarin hij uitgebreid verwijst naar informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van het Handvest en van artikel 22*bis* van de Grondwet, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het "*belang van het kind*" is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker afgenomen door zijn moeder, gelet op zijn zeer jonge leeftijd, anderhalf jaar, en waardoor hij niet bij machte was om verklaringen af te leggen of eventuele stukken bij te brengen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden de zeer jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door *in casu* te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

In casu blijkt immers dat je ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts anderhalf jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte bent om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met je moeder P., I. (CGVS XX/XXXXXX, DVZ X.XXX.XXX), die aldus in de mogelijkheid verkeerden om de nodige elementen ter ondersteuning van je verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Je raadsman was eveneens aanwezig.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 27 september 2024, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

De ouders van verzoekers dienden zelf reeds twee maal verzoeken om internationale bescherming in. De eerste verzoeken werden door de commissaris-generaal kennelijk ongegrond bevonden op 17 oktober 2022 en internationale bescherming werd geweigerd. Hiertegen werd geen beroep ingesteld bij de Raad. De volgende beschermingsverzoeken van de ouders werden door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk

verklaard op 30 maart 2023. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep werd door de Raad bij arrest nr. 308 041 van 10 juni 2024 verworpen.

In de voorliggende zaak was verzoeker op het moment dat zijn ouders op datum van 4 augustus 2022 een eerste beschermingsverzoek hebben ingediend nog niet geboren en hij was dit evenmin alvorens er op 17 oktober 2022 definitieve beslissingen in hoofde van zijn ouders werden genomen. Aldus werd er toen namens minderjarige verzoeker geen verzoek om internationale bescherming ingediend door zijn ouders, die over hem het ouderlijk gezag uitoefenen, in de zin van artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

De Raad merkt verder op dat verzoeker op 24 januari 2023 werd geboren, *i.e.* nadat de tweede verzoeken om internationale bescherming door zijn ouders op 3 januari 2023 werden ingediend maar alvorens hierin op 30 maart 2023 beslissingen tot niet-ontvankelijkheid door de commissaris-generaal werden genomen. Niettegenstaande dat verzoeker zich niet onder het ouderlijk gezag bevond bij de indiening van de tweede verzoeken van zijn ouders, was hij dit wel alvorens de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid inzake deze tweede verzoeken door de commissaris-generaal werden genomen en al zeker gedurende de behandeling van het hiertegen op 13 april 2023 ingestelde beroep bij de Raad, die te dezen over volheid van rechtsmacht beschikt. Aldus was verzoeker reeds geboren vooraleer een definitieve beslissing met betrekking tot de tweede verzoeken om internationale bescherming werd genomen in hoofde van zijn ouders. De ouders van verzoeker waren gelet op het voorgaande reeds in de mogelijkheid, alvast bij het indienen van het beroep tegen de beslissingen die in hun hoofde inzake hun tweede beschermingsverzoeken werden genomen, elementen aan te brengen over een eventuele vrees in hoofde van verzoeker.

Overigens blijkt uit de beslissingen van de commissaris-generaal van 30 maart 2023, waarbij de tweede verzoeken om internationale bescherming van verzoekers ouders niet-ontvankelijk werden verklaard (administratief dossier, map landeninformatie, stukken 4 en 6), dat verzoeksters moeder tijdens de behandeling van haar tweede verzoek om internationale bescherming aanhaalde dat zij constant schrik zou hebben haar zoon in Georgië naar school te sturen en dat zij hem thuis zou houden om te vermijden dat er hem iets ergs zou overkomen. In diezelfde beslissingen, waarbij de volgende verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk werden verklaard, werd overigens als volgt geoordeeld: “Uw bewering dat u en uw gezin bij terugkeer naar Georgië geïsoleerd zullen worden door uw familie omdat u vroeger een relatie had met een man, is louter een verwijzing naar de asielmotieven die u reeds in het verleden heeft uiteengezet. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke”. (eigen onderlijning en vetplaatsing). Aldus werd er in zekere mate ook reeds een beoordeling tot opzichte van verzoeker gemaakt. Het beroep tegen de beslissingen houdende niet-ontvankelijkheid werd, zo weze herhaald, verworpen bij 's Raads arrest nr. 308 041 van 10 juni 2024.

Dat de tweede verzoeken nooit ten gronde onderzocht werden aangezien ze niet-ontvankelijk verklaard werden, doet geen afbreuk aan het feit dat er sprake is van definitieve beslissingen inzake de tweede verzoeken van verzoekers ouders in de zin van artikel 1, 19°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat uit de thans bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, alleszins blijkt dat terdege rekening werd gehouden met de elementen die verzoeker – bij monde van zijn moeder – in eigen naam heeft aangebracht en dat deze werden beoordeeld ten opzichte van Georgië, zoals verder wordt toegelicht. Verzoeker kan aldus niet op dienstige wijze de rechtsgrond van de bestreden beslissing, zijnde artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, betwisten.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale

bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoekers moeder tijdens het persoonlijk onderhoud, dat zij in zijn naam bij het commissariaat-generaal aflegde, ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker zijn eigen verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die zijn ouders reeds aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-11). De beoordeling van deze verzoeken – waarin naar voren komt dat hun vrees niet geloofwaardig is – is definitief. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend, integendeel zelfs. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn ouders aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken, *i.e.* een vrees ten aanzien van de familie van zijn vader omwille van zijn vaders vroegere homoseksualiteit, en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidig verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die, voor wat betreft de tweede verzoeken, ook ten aanzien van verzoeker gelden.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband nog terecht het volgende toegevoegd:

“In dit verband had jouw moeder ook een document mee naar je persoonlijk onderhoud om te staven dat je vader klacht indiende bij de wijkpolitie nadat hij werd aangevallen in het kader van zijn eerdere problemen door zijn homoseksualiteit (NPO, p. 4). Er werd echter reeds gewezen op het feit dat jouw ouders in het kader van hun eerdere asielaanvragen niet aannemelijk maakten dat ze een actuele vrees voor vervolging meenden te koesteren in Georgië en er hen geen beroepsmogelijkheden meer resten ten opzichte van deze eerdere verzoeken om internationale bescherming. Deze klacht – die trouwens ook slechts een kopie betreft en derhalve makkelijk vervalst kan zijn – verandert daar niks aan, des te meer daar het bijzonder frappant is dat je vader tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nog aangaf dat hij niet naar de politie was geweest (NPO VADER, d.d. 06/10/2022, p. 7, zie administratief dossier).”

Bij gebrek aan enig verweer, blijven deze pertinente en in het administratief dossier steun vindende overwegingen overeind en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3.9. Voorts oordeelt de Raad dat de verklaringen van verzoekers moeder dat verzoeker niet kan terugkeren naar Georgië omwille van de problemen van zijn oom met de regeringspartij (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6) geen elementen betreffen die een eigen onderzoek in zijn hoofde rechtvaardigen, daar deze verklaringen geenszins geloofwaardig zijn. De bestreden beslissing luidt in dit verband terdege als volgt:

“Ten eerste kan worden opgemerkt dat de beslissing van je ouders om een asielaanvraag in jouw hoofde in te dienen volledig berust op opportunistische redenen. Jouw moeder werd immers gevraagd waarom je ouders geen derde verzoek om internationale bescherming indienden, eerder dan een verzoek om internationale bescherming in jouw hoofde in te dienen op basis van een asielmotief dat eerder in hun asielprocedures nog niet werd aangehaald. Je moeder antwoordde dat ze werd aangeraden om in jouw hoofde een asielaanvraag in te dienen omdat dit betekende dat je gezin langer op een plek in het opvangcentrum kon rekenen (NPO, p. 11). Het staat buiten kijf dat deze beslissing berust op opportunisme en dat doet dan ook meteen op ernstige wijze afbreuk aan de vrees die ze meent te koesteren in jouw hoofde.

Ten tweede kon je moeder hoegenaamd niet aannemelijk maken dat je een gegronde vrees voor vervolging koestert bij terugkeer naar Georgië.

Eenzijds kon ze totaal niet aangeven wat of wie ze in jouw hoofde vreesde bij terugkeer naar Georgië. Ze zei dat ze vreesde dat je zou benaderd worden in het kader van de problemen van je oom, doch ze kon geen concrete personen aanwijzen (NPO, p. 6). Ze zei ook dat ze niet wist wat ze moest verwachten indien je ooit in Georgië zou zijn en wanneer haar op het einde van het persoonlijk onderhoud nog eens concreet werd gevraagd wat ze vreesde dat jou zou overkomen in Georgië, dan ontweek ze de vraag door te zeggen dat ze zelfs geen veronderstellingen wou maken over hetgeen jou zou kunnen overkomen (NPO, p. 6 & 11).

Anderzijds kon ze ook geen enkel concreet element aanbrengen om te staven dat je in de toekomst problemen zou kennen omwille van de problemen van je oom. Je moeder haalde aan dat je oom voor de lokale regering bij Georgische Droom werkte en in het kader van deze job een gesprek tussen zijn leidinggevenden hoorde waarin werd gesuggereerd dat Tbilisi in handen zou vallen van Rusland. In de

nasleep hiervan werd hij gearresteerd op verdenking van huiselijk geweld ten opzichte van zijn collega, T. B. Je moeder zei dat je oom dit misdrijf echter niet pleegde en in de val was gelokt omwille van het gesprek dat hij eerder overhoorde. Hij werd uiteindelijk gediagnosticeerd met schizofrenie en verblijft momenteel nog altijd in een psychiatrische instelling (NPO, p. 3 & 7-9). Het is allesbehalve vanzelfsprekend hoe deze situatie ooit problemen voor jou zou veroorzaken indien je ooit in Georgië zou zijn. Sinds de arrestatie van je oom werden je ouders immers nooit bedreigd of aangesproken in het kader van dit probleem, heb je zelf geen problemen gekend, werd jouw naam nooit vernoemd en alhoewel je grootmoeder in Georgië werd aangesproken met verwijten jegens je oom, wist je moeder niet of zij nogmaals werd benaderd, noch of zijzelf ooit werd bedreigd (NPO, p. 9-10). Je moeder werd gevraagd om welke reden ze er zo zeker van was dat jij problemen zou kennen door de situatie met je oom en ze antwoordde dat het logisch is dat men familieleden viseert van de persoon waarmee ze problemen kennen (NPO, p. 9). Uit het gebrek aan bedreigingen jegens jou en je overige familieleden sinds de arrestatie van je oom blijkt echter duidelijk dat dit allesbehalve logisch is. Je moeder werd gevraagd om concrete aanwijzingen te geven dat je in de toekomst risico loopt in Georgië en ze ontweek de vraag door zich luidop af te vragen welke elementen nog meer voorhanden moesten zijn dan nu reeds het geval is. Ze werd er ook op gewezen dat je oom – de persoon waarmee de Georgische Droom problemen had – ondertussen in de psychiatrie zit en ze werd gevraagd welke baat zijn vijanden er nu nog bij hebben om jou te viseren en toen antwoordde je moeder “waarom niet?” en verwees ze naar eerdere – ongeattesteerde - bedreigingen die ze zelf in het verleden, voor de arrestatie van je oom, had ontvangen (NPO, p. 10). Hiermee maakte ze dus hoegenaamd niet aannemelijk dat je effectief het risico loopt om problemen te krijgen in Georgië omwille van de eerdere vermeende problemen van je oom.

In ondergeschikte orde kan trouwens ook worden opgemerkt dat zowel het profiel van je oom bij de regeringspartij als zijn problemen hoe dan ook blote beweringen en louter speculatief zijn. Je moeder werd gevraagd om documenten van de job van je oom als attaché bij de regionale regering van Tbilisi in te dienen, doch ze beschikte hier niet over (NPO, p. 7). Ook de problemen die je oom zou gekend hebben omwille van het gesprek dat hij hoorde tussen zijn leidinggevendenden waren louter speculatief. Je moeder had een document mee naar het persoonlijk onderhoud om te staven dat je oom door zijn vijanden werd opgesloten in een psychiatrische instelling nadat hij de diagnose van schizofrenie kreeg in de nasleep van de strafzaak die tegen hem werd geopend (NPO, p. 3). Ze werd echter gevraagd hoe ze er zo zeker van was dat je oom geen huiselijk geweld had gepleegd en toen kwam ze niet verder dan te zeggen dat hij een heel lieve, behulpzame persoon is. Ze werd gevraagd om bewijzen te leveren van het gefabriceerde karakter van deze beschuldigingen en alhoewel ze aangaf dat ze dergelijke bewijzen ging trachten te bekomen (NPO, p. 8), heeft het CGVS dit vooralsnog niet ontvangen. Ze werd ook nog gevraagd of ze concrete elementen had om te staven dat je oom werd gearresteerd door het gesprek dat hij hoorde over de Russische overname van Tbilisi en toen zei ze van niet, doch haalde ze wel aan dat hij altijd een goede echtgenoot was geweest ten opzichte van zijn echtgenote en dat de vrouw die hem beschuldigde een slimme vrouw is (NPO, p. 8). Tenslotte werd je moeder ook nog gevraagd hoe ze er zo zeker van was dat de mensen van de Georgische Droom verantwoordelijk waren voor de schizofreniediagnose en psychiatrische opname van je oom en toen zei ze gewoon op heel algemene wijze dat het algemeen geweten is dat Ivanishvili achter deze situatie zit (NPO, p. 8). Uit dergelijke verklaringen van het je moeder is het CGVS genoodzaakt te concluderen dat ze geen enkel concreet element aanreikte om staven dat je oom effectief voor de overheid werkte en problemen kende nadat hij een gesprek van zijn leidinggevende had gehoord dat hij eigenlijk niet had mogen horen. Los van de vrees die jij persoonlijk meent te koesteren op basis van de problemen van je oom, dient derhalve in eerste instantie te worden opgemerkt dat er geen enkel begin van bewijs voorhanden is op vlak van deze vermeende problemen.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.10. Bovendien wordt in de bestreden beslissing naar recht het volgende overwogen:

“Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit jouw moeders verklaringen niet blijkt dat je enige problemen zou kennen in Georgië omwille van het feit dat je in België bent geboren en nog geen Georgisch paspoort hebt. Je moeder zei immers dat jouw ouders je geboorte bij geen enkele Georgische instantie in België hebben aangegeven, maar dat ze wel dacht dat je bij terugkeer naar Georgië de Georgische nationaliteit kan verkrijgen (NPO, p. 5). Uit de Georgische nationaliteitswetgeving blijkt ook dat duidelijk dat je als kind van twee Georgische ouders in aanmerking komt voor de Georgische nationaliteit (Parlement van Georgië, Organic law of Georgia on Georgian citizenship, 30/04/2014, art. 10.a.). Een kopie hiervan werd toegevoegd aan je administratief dossier.”

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat zijn ouders nooit aangifte hebben gedaan van zijn geboorte bij de ambassade omdat zij een vrees voor vervolging hebben ten aanzien van Georgië en zij zich niet vrijwillig onder de bescherming van hun land van herkomst wensen te plaatsen in de zin van artikel 1, C, (1), van het Verdrag van Genève, onderstreept de Raad dat verzoekers ouders geenszins aannemelijk maken dat zij een nood aan internationale bescherming hebben, waardoor kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische autoriteiten wenden om een paspoort voor verzoeker te regelen. Zelfs indien zij dit niet zouden kunnen of zouden willen, maken zij niet aannemelijk dat zij hierdoor problemen zouden kennen bij terugkeer naar Georgië. Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij problemen zou kennen bij terugkeer louter omwille van het gegeven dat hij in België geboren is en nog nooit in Georgië is geweest. Tot slot betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat zijn moeder verklaarde dat zij wenste dat verzoeker opgroeit in een veilig omgeving. Te dezen oordeelt de Raad dat uit het voormelde blijkt dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten aanzien van Georgië en dat hij er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zal lopen. De loutere wens van verzoekers moeder om verzoeker in België te laten opgroeien is een overweging die vreemd is aan het concept internationale bescherming.

2.3.11. Verder wijst verzoeker in het verzoekschrift (en in zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota) op het gegeven dat Georgië niet langer is opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst.

Georgië fungeert inderdaad niet langer op de lijst van veilige landen van herkomst in het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Ten tijde van het persoonlijk onderhoud dat verzoekers moeder in zijn naam bij het commissariaat-generaal aflegde op 10 september 2024, werd Georgië aldus reeds niet langer als een veilig land van herkomst beschouwd.

De Raad is van oordeel dat het gegeven dat Georgië thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst niet betekent dat de commissaris-generaal, dan wel de Raad niet langer meer tot het besluit zouden kunnen komen dat er in hoofde van een Georgische onderdaan geen nood is aan internationale bescherming of dat de Georgische onderdanen die momenteel in België internationale bescherming vragen, geconfronteerd worden met problemen die noodzakelijkerwijs allemaal vallen onder vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Ongeacht of een land beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, is het aan de verzoeker om internationale bescherming om op een concrete manier aan te tonen dat er in diens hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming. *In casu* heeft verzoeker de mogelijkheid gekregen om eigen elementen aan te halen die een afzonderlijk onderzoek voor hem rechtvaardigen, werd zijn moeder in het kader hiervan in zijn naam gehoord bij het commissariaat-generaal en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van alle stukken van het dossier tot het besluit gekomen dat verzoeker geen eigen elementen heeft aangehaald die een afzonderlijk onderzoek voor hem rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing, die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

2.3.12. In zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota verwijst verzoeker uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië. Vooreerst oordeelt de Raad dat de informatie inzake de situatie van de LGBTQI-gemeenschap geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen inzake het relaas die verzoekers ouders in het kader van hun beschermingsverzoeken vooropstelden betreffende de problemen omwille van de vroegere homoseksualiteit van verzoekers vader, daar deze beoordeling definitief is. Mede gelet op het feit dat uit de beslissingen van de commissaris-generaal d.d. 17 oktober 2022 inzake de eerste beschermingsverzoeken van zijn ouders (administratief dossier, map landeninformatie) blijkt dat zijn vader verklaarde niet langer homoseksueel of biseksueel te zijn en dat hij reeds enkele jaren samen is met een vrouw, is deze informatie ook niet relevant, minstens toont verzoeker het tegendeel niet aan. Verder vermag de informatie inzake politieke opposanten geen afbreuk te doen aan voormelde overwegingen inzake verzoekers vrees omwille van de problemen die zijn oom met de regeringspartij heeft. Wat betreft de informatie inzake geweld tegen vrouwen, benadrukt de Raad dat verzoeker geen vrouw is, waardoor deze informatie niet relevant is. Ook met de overige informatie inzake de algemene situatie in Georgië slaagt verzoeker er niet in een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Hij komt immers niet verder dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Georgië zonder deze te betrekken op zijn persoon.

2.3.13. Tot slot voert verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

2.3.15. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet kon worden gehoord omdat hij wegens zijn erg jonge leeftijd (anderhalf jaar) hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, maar dat zijn moeder wel gehoord werd in zijn naam. Tijdens dit onderhoud kreeg zij de mogelijkheid de vluchtmotieven uiteen te zetten en de argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en liet zij zich bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.16. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. Waar verzoeker uiterst ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vijftientwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS